

او اعتراض نَکِه. ^{۱۶} حتّی دِ او باقیَا هم، سی او بریزیت، و بیلیت ری زعی بَمُونَه که او بیایَه جَمع بَگِه، و کاری و کارش ناشتوئیت و کسی هیچ تَشْری و او نَزَنه. ^{۱۷} پس روت تا دَمِه ایوازه دِ کشتزار خُوشَه جم کِرِد. وقتی خُوشَه یا نه گُفت، نَزیکِ بیست کیلو جُو و دَس اُورد. ^{۱۸} روت وَنِه ورداشت، و شهر رَت، هُسریش دی که روت چَنی خُوشَه چَنی کِرَدَه، روت دِ اِی حال خوراکنِه که دِما سیر بِنِش باقی مَنی اُوردُ و و نَعومی دَه. ^{۱۹} هُسریش دِ او پُرسی: «ایمرو تُو دِ زمینِه چَه گسی خُوشَه چینی کِرَدی؟ کجا کار کِرَدی؟ خدا برکت بیَه و او پیایی که و تُو نَظَرِ لَطف کِرَدَه.» روت و هُسریش گُت که تِه چَه کسی کار کِرَدَه. ^{۲۰} و اوگت: نُوم او کسی که ایمر و تِش کار کِرَدَه بوَعز آ. نَعومی و بِنِیش گُت: خداوند اونه بَرکت بِنَه، خداوندی که رَحْمَتِش دِ مُردیا و زَنه یا دِ ویر نُورَدَه!» و نَعومی یَنه هَم گُت: «او پیا یِکی دِ قُومونِه نَزیک و یِکی دِ قِیم یا ایمانِه. ^{۲۱} روت مواپِ گُت: «دِ و مُهمتر، بوَعز و مه گُت: تُو باید نَزیک دروگریا مه خُوشَه چَنی بَکی تا زُمونی که تُموم مَصُول مِنه دِرُو بَکن» ^{۲۲} پس نَعومی و بِنِیش گُت: «دُخترِم، خُو آ که تُو وا گَنیزیا بوَعز روپی و در، موادا که دِ کشتزاری هَنی گسی و تُو دَس دِرازِی بَگِه.» ^{۲۳} و اِی ترتیب روت وا گَنیزیا بوَعز مَن و خُوشَه چَنی میکِرِد، تا یکه مَوسِمِه دِرُو جُو و گَنم و آخِر رَیسس. روت وا هُسریش زَنه ای میکِرِد.

۳

روت و بوَعز دِ خَرْمِه جا

^۱ دِما مُدتی، نَعومی و روت گُت: «دُخترِم مَر مه نبایس دِ فکر آسایش و راحتِ تُو بُوئِم که سر و سامو بیرِی؟
^۲ مَر بوَعز که تُو وا گَنیزیاش بیئی، قُوم اِما نی؟ سیل گُو، او ایمشو دِ خَرْمِه جا، مشغول پاک کِرَدِنِه جُو آ.
^۳ پس خُوتِه خُو بَشور، عطر بَزَه جُومَه خُوی هم بَک دِ وِر. اوسِه و خَرْمِه جا رو، اِما تا حَرَدِنُ و نُوشی نِه بوَعز خلاص نوییَه، خُوتِ نِشو نِه.
^۴ اِما وقتی مُحَفْتَه سیل گُو بِن کجا مُوَحَفْتَه. اوسِه رُو، ری اندازِه دِ ری پایاش دی والا و تِه پایا او دِراز بَگَش. اوسِه او و تُو مَونَه که چی بایس بَکی.»
^۵ روت دِ جُئو گُت: «هر چی تُو بُوپی انجُوم مِئِم.
^۶ پس روت و خَرْمِه جا رَت و طَبَقِ هرچئی که هُسریش گُتی، انجُوم دَه.
^۷ وقتی بوَعز دِ حَرَدِنُو نُوشیِه دَس گَشی، و سَرحال اوما، رَت دِ پُشتِ باقَه یا جُو، که ری یِک چِنسی حُوفتی. بعد روت یَواشی و او نَزیک بی، ری اندازِه دِ ری پایا بوَعز رَه والا، و هارِ پایا او دِراز گَشی.
^۸ دِ نِصَمَه شُو، بوَعز یِه دَفَه رِکس، پِلی رَه و دِ خُو بیار بی، وِرگشت دی که رَنی و هارِ پایاش حُوفتیَه.
^۹ بوَعز پُرسی: «تُو کی هیسی؟» او جُئو دَه: «کنیزت روت هیسِم. مِنه زیر پر و بال خُوتِ بیر، سی یِکه تُو یِه قیمی.»
^{۱۰} بوَعز گُت: «دُخترِم، خداوند و تُو بَرکَت بِنَه! اِی مُحَبتی که تُو میکی، و مراتب بالاتر دِ او مُحَبت اولی تَه، سی یِکه تُو دِ دُومه پایا جُوو نَرْتی، چَه پیلدار، چَه ژار.
^{۱۱} اِیسِه دُخترِم دَ ذَلت نَرُوئَه، هر چی بئی سیت می کِم؛ گِرِدِه مَرِدَم شهر دُونَن که تُو زینَه نَجیمی هیسی.»

^{۱۲} اما، دُورسَه که مه په قَیمِم، اما یَکی د مه نَزیکتر هم هی که قَیم تُو با.

^{۱۳} اِیمشُونِه وِیچِه بَمُو صُو، آر او قَیم سِرپَرستی تُونِه وِ عَهده گِرت کِه خُو، بیل بیرِه، اما آر ناحاس تُونِه سر پَرسی بَکه، و حَیاتِ خِداوند قسم که سِرپَرسی تُونِه مه وِ عَهده مِیرِم، تُوهم تا صُو هِه وِیچِه بَحُفت.»

^{۱۴} پس روت هِه اوچِه هارِ پایا بوغز تا صُو حُفتی، اما وِرز یَکه آفتو بَرَنه، و کس گِسِه بَشناسه وریسا، سی یَکه بوغز و او گُت: «نیل گسی بَغمه که رُنی وِ خرِمه جا اوما آ.»

^{۱۵} بوغز و او گُت: «شالته بیر و نیه دار.» روت او کار کِرد و بوغز شَش پیمونه جُو وِرداشت، و دِ شال او رخت و ری گُوله او نیا و روت و شهر رت. ^{۱۶} وقتی روت و حونه رَسس، هُسریش دِ او پُرسی: «دُخترِم، کار تُو وا بوغز و گُجا گَشس؟» روت هر چی که بوغز سیش کِردی، و او گُت.

^{۱۷} او اضافَه کِرد: «بوغز گُت که تُو نَبایس دَسِه پتی و تِه هُسریت وِر گِردی، و اِپی شَش پیمونه جُونِه و مه دَه. ^{۱۸} نَعومی و او گُت: «ایسه بیل وا رُ، دُخترِم تا بئینیم نَتیجَه اِپی کاریا چی مونه. سی یَکه بوغز ایمر و تا اِپی مَسَلَنه حل نَکه، سِتارِش نِمپَره.»

۴

و یک رسسن بوغز و روت

^۱ بوغز و دَرِوازه شهر، جایی که ریش اسپیا سی شُور دِ اوچِه جم مویئن، رت و اوچِه نیشس. و وقتی او قَیمی که بوغز دِبارش قِصَه کِردی، و اوچِه اوما. بوغز اوِنِه جنا کِرد و گُت: «ای هُمشهری، بیا ایچِه بَثی.» پس او اوما و تِه بوغز نیشس. ^۲ اوسه بوغز دَه نفر دِ ریش اسپیا شهرنِه جم کِرد، و گُت: «ایچِه بَنشینیت.» پس و تُو نیشسن. ^۳ بعد بوغز و او قَیم هَنی گُت: «ایسه که نَعومی دِ دیارِ مَوآب وِرگِشته، مالکیت زمینی که سی قُوم وُ خویش ایما الیملک آ، نیا آ بَفرِوشه. ^۴ پس مه فِکِر کِردم باید اِپی مَطَلَب و تُو بَیم: "اِپی زمینی دِ حُضورِ گُسونی که وِیچِه نَشِسَنه و دِ حُضورِ ریش اسپیا قُوم مه، بَخِر. " آر تُو وَنه دِ سَر تُو خریئی که خریئی، آر نَمیحا، بُ تا دُونسُوئم، سی یَکه کسی جُز تُو نی که ایچِنه دِ سَر تُو بَخَره، و مه نَقَرِ بَعَدِ تُو هِیسِم.» پس او قَیم گُت: «مه دِ سَر تُو می خَرِمش.» ^۵ بوغز گُت: «روزیکه تُو مالکیت زمینی دِ دَس نَعومی بَخری، دِ عین حال روت مَوآبی نه هم که بیوه او مَرخومَه، و زنی مِیری، تا نُوم او مُردَه ری میراثش بَمُونه.» ^۶ اما او قَیم گُت: «مه نِمیئونم اونه سی حُوم دِ سَر تُو بَخرم موادا میراث حُوم وِ خطر بَفتَه حق قَیمی مه سی تو بوئَه، سی یَکه مه نمی تُونم وَنه دِ سَر تُو بَخرم.» ^۷ دِ او روزگار سی باز خَریدی که یه قَیم انجُوم میدَه و هم سی انتقال یه ملک، رسم یه پی که فِرِوشَنده کاله شَه دِ پاش دِر می اُورد و و خَریدار میدَه. و اِپی تَرْتیب، دِ اسرائیل رَوش یه پی و او قوم نِشُو می دَن که معاملَه سر گِرتَه. ^۸ وقتی او قَیم و بوغز گُت: «تُو اونه بَخِر.» کالَنه دِ پا دِر اُورد. ^۹ اوسه بوغز و ریش اسپیا و گِردِه مردمی که دِوچِه بَین گُت: «همه شما ایمر و شاهدیت، که مه تَمومَه ملک و مالِه الیملک و گُریاش کَلیون و محلونه دِ دَس نَعومی خَریم.» ^{۱۰} علاوه بر یه روت مَوآبی هم که، بیوه مَحَلونَه، و زنی گِرتِم تا نُوم او مَرخوم ری میراثش بَمُونه، تا نُوم او مَرخوم دِ مینه برارونش و دِ دَرِوازه شهر حُوش پاک نُوتَه و بَمُونه، شما ایمر و شاهد بوئیت.» ^{۱۱} پس گِردِه ریش اسپیا و حاضریا که دَم

دروازه بین گتن: «اما شاهدیم. خداوند او زنی نه که و حونه تو میایه، چی راحیل و لیه زنونه یعقوب برگت بته، که وا یک حونه اسرائیلینه بنا کیدن. چنو بوته که تو د افراته وا آبرومنی عمل بکی، و نومت د بیت لجم معروف بوته ^{۱۲} چنو بوته که و واسطه بچونی که خداوند د اپی زینه چوو و تو مته، حونه تو چی حونه فرص بوته که تامار اونه سی یهودا زائس.»

بوعز و نسل او

^{۱۳} پس بوعز، روت گرت و روت زینه بوعز بی، بوعز وا روت حفتی و وا برکت خداوند روت حامله بی، و گری و دی آورد. ^{۱۴} اوسه زنو و نعو می گتن: «مارک با خداوندی که امر و تونه بی قیم راها نکرد، چنو بوته که نومش د اسرائیل معروف بوته. ^{۱۵} سی یکه بئیت تونه دوس دازه و سی تو د هف گر بیتزه، ایسه سی تو نوه ای و دی اوردده که زنی تازه ای و تو می و خشه و د پیری د تو نیه داری میکه.» ^{۱۶} نعو می او بچنه گرت و بچه د ری زونی او گپ بی، و نعو می دایه او بی. ^{۱۷} زنونی که د همسایه اونو زنی می کیدن نوم بچنه عوبید نیان، ونو می گتن: «یه گری سی نعو می و دی اومانه.» عوبید بوآ یسا، و یسا بوآ داوود نبی آ. ^{۱۸} یسا آ نسل یا فرص: فرص بوآ حصرون بی، ^{۱۹} حصرون بوآ رام بی، رام بوآ عمیناداب بی، ^{۲۰} عمیناداب بوآ نحشون بی، نحشون بوآ سلمون بی، ^{۲۱} سلمون بوآ بوعز بی، بوعز بوآ عوبید بی، ^{۲۲} عوبید بوآ یسا، و یسا بوآ داوود بی.

